
[2019-40-RE](#)

CAUSA 2019-40-RE

(Orobitg Carrillo c/ Comú d'Andorra la Vella)

Número de registre 236-2019. Recurs d'empara

Aute del 17 de juny del 2019

BOPA núm. 59, del 3 de juliol del 2019

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 10 de maig del 2019, per la representació processal de la Sra. Isabel Orobitg Carrillo, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra la sentència del 12 d'abril del 2019, dictada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció, a la defensa, a un procés degut i a obtenir una decisió fonamentada en Dret, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, així com també dels principis reconeguts a l'article 3.2 d'aquest mateix text, i, atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats i que reposi la recurrent en la plenitud dels seus drets mitjançant l'adopció de les mesures necessàries. Així mateix, demana la suspensió de la sentència impugnada, d'acord amb l'article 90.1 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional i que condemni el Comú d'Andorra la Vella al pagament de les costes processals, atesa la temeritat en la seva actuació, ja que han obligat la recurrent a acudir a la via jurisdiccional i a esgotar totes les vies de recurs;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41.2, 98 c) i 102;

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítols primer i sisè;

Escollat l'informe de la magistrada ponent, Sra. Laurence Burgogue-Larsen;

1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries

1.1. La Sra. Isabel Orobitg Carrillo va presentar una demanda jurisdiccional davant la Batllia contra la desestimació tàcita del Comú d'Andorra la Vella del seu recurs contra la diligència d'embargament del 21 de juliol del 2017 derivada de l'impagament de quatre sancions de circulació.

1.2. El 3 de setembre del 2018, la Secció de Contenciós-Administratiu 2 de la Batllia va dictar una sentència mitjançant la qual decidia desestimar aquesta demanda i declarar que la resolució tàcita denegatòria del Comú d'Andorra la Vella era ajustada a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

1.3. La representació processal de la Sra. Isabel Orobitg Carrillo va presentar un recurs d'apel·lació contra aquesta decisió i, el 12 d'abril del 2019, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia va dictar una sentència que acordava desestimar el recurs d'apel·lació i confirmar la sentència de la primera instància.

1.4. El 10 de maig del 2019, la representació processal de la Sra. Isabel Orobitg Carrillo va interposar un recurs d'empara contra la sentència del 12 d'abril del 2019, dictada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció, a la defensa, a un procés degut i a obtenir una decisió fonamentada en Dret, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, així com també dels principis reconeguts a l'article 3.2 d'aquest mateix text.

2. Argumentació jurídica

2.1. Argumentació jurídica de la recurrent

- La recurrent retreu al Comú d'Andorra la Vella haver efectuat només un sol intent de notificació personal al seu domicili particular abans de publicar la seva resolució al BOPA, infringint, per tant, l'article 70.5 de la Llei 21/2014, del 16 d'octubre, de bases de l'ordenament tributari.
- Concretament, es va dipositar la notificació referida dins la bústia del seu antic domicili una sola vegada, el 30 de juliol del 2015.
- La manca d'una segona notificació vulnera el seu dret a la defensa, ja que d'acord amb la jurisprudència, tant de la Sala Administrativa com del Tribunal Constitucional, la notificació mitjançant edictes ha de ser utilitzada com a últim remei.
- La Batllia considera que ha rebut dues notificacions, la primera del 30 de juliol del 2015, relativa a les infraccions de circulació i, la segona, el 30 de novembre del 2017, sobre la diligència d'embargament. Ara bé, la recurrent destaca que es tracta de dos actes de naturalesa diferents i que la nul·litat *ab initio* de la primera notificació per manca d'un segon intent no permet la segona.
- Considera que la Sala Administrativa no s'ha pronunciat en relació amb aquesta al·legació i vulnera també, per tant, el seu dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret.
- Segons el seu parer, l'acte impugnat no és un acte anul·lable, sinó que és nul de ple dret per tal com vulnera l'article 48 c) del Codi de l'Administració. I destaca que l'Administració ha de seguir el procediment legalment establert ja que obeeix al deure de garantir sempre i en tot cas la seguretat jurídica dels administrats, assegurant així, en últim terme, l'Estat de Dret.

- Al·lega que la Sala Administrativa tampoc s'ha pronunciat sobre la naturalesa jurídica de l'acte administratiu d'embargament, ni sobre la preclusió processal invocada, qüestió que hauria d'haver estat valorada d'ofici.

- No obstant això, també manifesta que està en desacord amb la conclusió a què arriba la Sala Administrativa segons la qual, en aquest cas, una sola notificació seria vàlida, atès que la interessada havia comunicat el seu domicili. Considera que aquesta interpretació *sui generis* de l'article 70.5 esmentat és arbitrària i vulnera la seguretat jurídica, ja que l'enunciat d'aquest article no és interpretable, disposa clarament que calen dues notificacions.

- Afegeix que l'article esmentat recull la jurisprudència dels tribunals ordinaris i constitucional andorrans sobre la necessitat de garantir la seguretat jurídica per tal de no causar indefensió als ciutadans. No es pot concloure que aquest article no sigui aplicable per tal com va comunicar el seu domicili amb la finalitat de procedir a la inscripció comunal de la seva residència.

- Per acabar, com s'ha consignat amb detall en l'encapçalament, demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats i que la reposi en la plenitud dels seus drets mitjançant l'adopció de les mesures necessàries.

2.2. Argumentació de la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia

- La Sala Administrativa considera que de les actuacions queda clar que la recurrent va tenir un coneixement efectiu de les notificacions que li van ser efectuades.

- Així mateix, considera que no és aplicable l'article 70.5 de la Llei 21/2014, del 16 d'octubre, de bases de l'ordenament tributari que disposa que "*Si l'obligat tributari no ha comunicat el seu domicili o, en cas que ho hagi fet, no és possible practicar-li la notificació al domicili designat després de dos intents en dies i hores diferents, es fa constar aquesta circumstància a l'expedient. A partir d'aquest moment, les notificacions successives amb l'obligat tributari es realitzen per edicte publicat al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*", ja que del seu escrit d'apel·lació es desprèn que va comunicar el seu domicili.

- Per consegüent, declara que no es constata cap indefensió material que hagi afectat o minorat les garanties procedimentals de defensa que assisteixen a l'administrat.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. Les normes processals relatives a la presentació de demandes davant qualsevol tipus de jurisdicció -ordinària, suprema o constitucional- tenen per objecte regular i ordenar el flux contenciós per tal que l'Administració de Justícia sigui coherent i eficient.

3.2. Per via de conseqüència, és lògic que la presentació d'un recurs d'empara disposi d'unes exigències processals precises.

3.3. A més de les condicions establertes a l'article 36 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional que tracten dels elements materials pertinents necessaris a la identificació dels recurrents i a la

presentació de les seves alegacions, les exigències de termini estan contingudes a l'article 88.1 d'aquesta mateixa Llei, tal com ha estat modificada per la Llei 24/2018, del 18 d'octubre, del Codi de procediment civil, modificació entrada en vigor el 15 de novembre del 2018.

3.4. D'acord amb aquest article que s'acaba d'esmentar un recurs d'empara s'interposa dins els 13 dies hàbils següents al dia en què s'hagi notificat la resolució impugnada.

3.5. Es pot considerar una certa flexibilitat en l'examen de les normes processals relatives als terminis en circumstàncies excepcionals: ja sigui quan els fets de la causa exposen *prima facie* unes alegacions de greus vulneracions dels drets (veg. la sentència del Tribunal Europeu dels Drets Humans del 29 de maig del 2012, causa UTE SAUR VALLNET c/ Andorra), ja sigui quan el retard en l'enregistrament sigui mínim i amb un motiu de força major, o que les circumstàncies factuais així ho propiciïn (veg. l'aute del 7 de maig del 2018, recaigut en la causa 2018-2-RE).

3.6. En aquesta causa, el recurs d'empara presentat no es correspon a cap d'aquestes excepcions. La decisió ordinària definitiva va ser adoptada el 12 d'abril del 2019 i notificada el 16 d'abril següent, i la representació processal de la recurrent no va presentar el recurs d'empara fins al 10 de maig del 2019, és a dir, fora del termini de 13 dies hàbils.

3.7. Per consegüent, aquest recurs d'empara ha de ser declarat inadmissible a tràmit sense que calgui, doncs, examinar els seus arguments.

Per tot això que s'ha exposat.

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

1. No admetre a tràmit el recurs d'empara 2019-40-RE presentat per la representació processal de la Sra. Isabel Orobítg Carrillo contra la sentència del 12 d'abril del 2019, dictada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia.

2. Notificar aquest aute a la representació processal de la recurrent, a la presidenta de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Acordat a Andorra la Vella, el 17 de juny del 2019.

Dominique Rousseau
President

Vicepresident

Josep-D. Guàrdia Canela

Laurence Burgorgue-Larsen
Magistrada

Joan Manel Abril Campoy
Magistrat